

ברכתי ונושעת

עלון לחיזוק ברכת המזון כהלכתה

גליון מס' 1

בס"ד

דבר הא/רכת

אמרו חז"ל (ברכות ו ע"ב) מאי "כרום זלות לבני אדם" אלו דברים שעומדים ברומם של עולם ובני אדם מזלזלין בהם. ואחד מן הדברים שעומדים ברומם של עולם וניכר בהם זלזול לצערנו, הוא 'ברכת המזון' שמצוותה מן התורה, ורב כוחה מאד כמ"ש האדמו"ר מקוצק צ"ל שע"י ברכת המזון אחת כראוי אפשר להכיר את הבורא ולהאמין בהשגחתו הפרטית, כדאשכחן אצל אברהם אבינו שהיה מפרסם האמונה על ידי ברכת המזון, כדאיתא במדרש עה"פ ויטע אשל (בראשית רבה נד-ו) "אברהם היה מקבל את העוברים ואת השבים ומשהיו אוכלין ושותין אמר לון בריכו והן אמרין מה נימור ואמר להון ברוך אל עולם שאכלנו משלו, הה"ד (בראשית כא) ויקרא בשם ה' אל עולם".

מטרת גליון זה לחזק הענין הגדול הזה ולעשות נחת רוח ליוצרנו מפרנסנו בטובו הגדול תמיד בכל עת ובכל שעה.

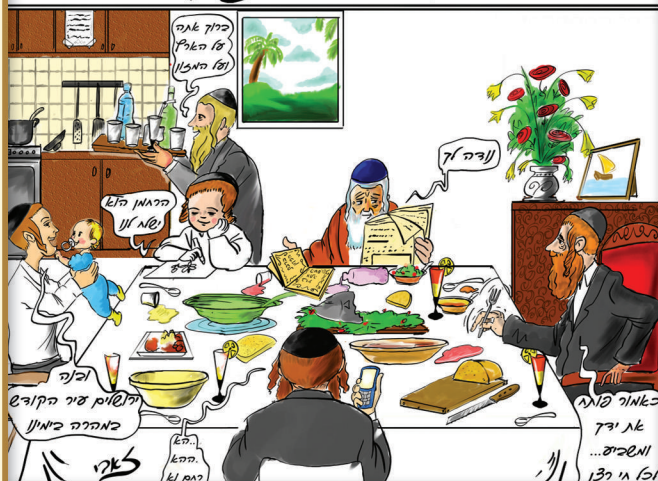
ברכת המזון - דינה כתפילה

כתב השו"ע (סימן קפ"ד סעיף ד') "אכל ואינו יודע אם בירך ברכת המזון אם לאו, צריך לברך מספק מפני שהיא מן התורה" וכן פסק (בסימן ר"ט סעיף ג') "כל הברכות אם נסתפק אם בירך אם לאו אינו מברך לא בתחלה ולא בסוף חוץ מברכת המזון מפני שהיא של תורה". נמצא שברכת המזון היא הברכה היחידה שהיא מן התורה, (ולגבי ברכות התורה נחלקו הפוסקים ע"ש).

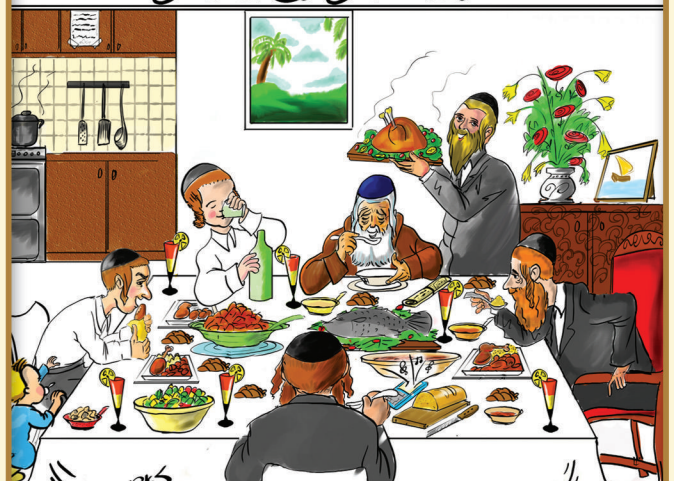
ועיין בספר טעמי המנהגים (עמ' קע"ד הערה ב') שהביא דברי המגיד הקדוש רבי דוב בער ממזריטש שהיה מזהיר מאד לכיוון בברכת המזון יותר מן התפילה, כי תפילה דרבנן וברכת המזון דאורייתא ע"ש, ובשו"ע (או"ח סימן קפ"ג סעיף ח') כתב עוד וז"ל "לענין לשאול בברכת המזון מפני היראה או מפני הכבוד יש מי שאומר שדינה כתפילה". וכתב המשנה ברורה שם וז"ל "שדינה כתפילה - שאין שואלין ומשיבין כלל והטעם מדמצינו שהחמירו חכמים בבהמ"ז שאין מברכין אלא במקום אחד כתפילה, לאפוקי ק"ש שיכול לאומרה במהלך מן פסוק ראשון ואילך, וי"א מעל לבבך ואילך (וכדלעיל סימן ס"ג)". הראית לדעת שהחמירו בה יותר מקריאת שמע. נורא למתבונן! והוסיף המשנ"ב שמסתמת הפוסקים משמע שגם ברכה רביעית אף שהיא מדרבנן צריך לישוב כי היכי דלא לזלזולי בה.

וזה לשון הבן איש חי (פרשת חקת ש"א סעיף ה') "אסור לברך והוא עוסק במלאכתו, ואפילו תשמיש קל... כי ברכת המזון ותפלת העמידה דינם שוה בענינים אלה, ואין הפרש ביניהם, כי אם בדבר זה, שהתפילה מעומד, וברכת המזון מיושב" עכ"ל. מסופר על החזו"א (מעשה איש ד עמ' קכ') שראה לאחד שהיה מתעסק בשעה שהיה מברך ברכת המזון וגער בו "האם גם באמצע שמו"ע אתה מתנהג כך". אך בעוונותינו עיננו רואות שאכן כך הם הדברים ואנשים נזהרים בתפילת שמו"ע יותר מברכת המזון אתמה! וכתב הגאון רבי יעקב אדלשטיין שליט"א ששמע בצעירותו ממור"ר רבי אליהו דושניצר צ"ל טעם הדבר. לפי שהתפילה - קודם האכילה, והברכה - אחר האכילה וכבר נתעסק האדם בחומרות. אך אדם המקדש אכילתו בנקל יוכל לכוין בה כראוי.

לפני?

ואחרי?

עלון זה מוקדש לעילוי נשמת רבי רפאל יעקב בן יקות זצוק"ל נלב"ע רח' אדר ת.נ.צ.ב.ה.
נתרם ע"י בנו אליהו הי"ו